

Med et stort hjerte for kommunen

Jeg er høyremann, og prinsipielt av den oppfatning at vi i Norge er overadministrert. Hver eneste dag ansetter statsforvaltningen ni nye byråkrater. Hvor mange byråkrater som ansettes i kommunal forvaltning, vet jeg ikke.

Om en mindre kommune trenger en spesialist i for eksempel 60 prosent stilling, vil mange kommuner tilby full stilling for å være sikre på å få den nødvendige kompetansen. I flere tilfeller kan to kommuner dele denne stillingen, men de ender opp med å ansette hver sin spesialist. Dermed får Norge en større vekst i byråkratiet enn vi som samfunn kan ta oss råd til i det lange løp.

I hver av våre 428 kommuner utføres det rapporteringer og rutinearbeid som er mer eller mindre de samme i små som store kommuner. Jobben skal gjøres. Halverer vi antall kommuner, reduseres antallet som utfører denne oppgaven.

Dette er noen eksempler på min prinsipielle holdning til hvorfor vi bør få færre kommuner. Men det var ikke så lett å holde seg til prinsipper når det kom til min egen kommunes fremtid. Da vi som var politikere for alvor begynte å diskutere om Stokke kommune skulle etablere en ny kommune sammen med noen av våre nabokommuner, kjente jeg at følelsene ble satt

